
Shri Ramakarnamritam 2

श्रीरामकण्ठामृतम् २

Document Information

Text title : Shri Ramakarnamritam 2

File name : rAmakarNAmRRitam2.itx

Category : raama

Location : doc_raama

Proofread by : Aruna Narayanan narayanan.aruna at gmail.com

Description/comments : From stotrArNavaH

Latest update : September 12, 2020

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

September 12, 2020

sanskritdocuments.org

Shri Ramakarnamritam 2

श्रीरामकर्णामृतम् २

द्विशतु स कुशलं जिते दशास्ये
विधिविहितस्तुतिवेदितस्वरूपः ।
उपद्विशति शिवो नृणां यदीयं
मनुमविमुक्तपुरे विमुक्तिहेतोः ॥ १ ॥

विहितविधिमपास्यता निषिद्धा-
न्यपि यरताप्यकृताक्षनिग्रहेण ।
यदधमुपयितं मया यतिष्ये
रघुवरसंस्मरणेन तन्निर्माहूर्णम् ॥ २ ॥

शिरपरिश्रितया मनो विकृष्टं
द्विशि द्विशि वासनया न मे नियाभ्यम् ।
एति कवनपथे तवार्थं राम
स्मरणाविधावनघे करोभ्युपायान् ॥ ३ ॥

प्रकृतिरिति सरस्वतीति लक्ष्मी-
रिति गिरिजेति जगत्त्रयीति वा याम् ।
गदति मुनिगणः कवित्वसिद्धयै
कथमपि तां कलये विद्वेडकन्याम् ॥ ४ ॥

मधुरभाषितये पतिग्रतानां
मकुटमणिं कलये मडीकुमारीम् ।
पतिकृतस्त्रिपुपातनप्रतिज्ञा-
दलनभयाद्विद्वेदत्तशापाम् ॥ ५ ॥

दृढय विषयमेव सेवसे किं
यद्यमुदग्रविषोपमः कमेण ।
मद्यति य निवृन्ति य प्रकामं
तद्यनमेत्य गिरा भजस्व रामम् ॥ ६ ॥

रघुवरचरणारविन्दभक्ति-

च्छलमकरन्दनिरन्तराभिषिक्ताः ।

वकुलपरिमला गिरो मदीयाः

कविकुलकर्णरसायनानि सन्तु ॥ ७ ॥

भरतविदितपादुकाप्रभावं

धरतनुजारमणीयनामधेयम् ।

करतलधृतकार्मुकं पुमांसं

भरतकनीलशरीरमाश्रयामः ॥ ८ ॥

निटिलनयननिर्वृतिप्रदाप्यं

कुटिलनिशाचरकुम्भिनां मृगेन्द्रम् ।

कटिलसदसिमम्बुदात्मकेकं

जटिलमुरीकृतयापभाणमीडे ॥ ९ ॥

निलयमभिलमङ्गलस्य रक्षो-

बलयवसप्रबलानिलायितास्त्रम् ।

कलयति लृष्टयं विदेडकन्या

वलयपदाङ्कितकन्धरं पुमांसम् ॥ १० ॥

विमोडयति विष्टपत्रयजनान् गुणारोपण-

क्षणात्रुटितयष्टिउकारमणयापयण्डध्वनिं (ध्वनौ) ।

जयत्यसङ्कटुन्मिषत्पुलकयोरपेतत्रपं

परपस्परनिरिरीक्षां रघुवरक्षमाकन्ययोः ॥ ११ ॥

करोमि लृष्ट्याम्बुजे कमपि वीरमम्भोनिधे-

र्निबन्धनमपीन्धन ? ? बन्धुतूणीशयम् ।

न कश्चिदपि दृश्यते जगति यस्य शक्तो जये

स्मरप्रछितजानकीनयनपद्मवाणं विना ॥ १२ ॥

क श्रेष दलदुत्पलद्युतिरुदारवेधोज्ज्वलः

स्वयं विशति मे मनस्त्वरितमाः परिज्ञायते ।

स श्रेष ननु जानकीकुथतटीपटीरद्रव-

प्रसक्तस्ववासनाधुमुधुमायमानः प्रभुः ॥ १३ ॥

भजे शरधनुर्धरं विकटसित्रकूटाटवी-

चरं कमपि शङ्करप्राणयिनीप्रियाण्यं प्रभुम् ।
 स्फुटं कलितकुङ्कुमा वदति यस्य वक्षस्तटी
 भृगेन्द्ररसितत्रसञ्जनकजाडहालिङ्गनम् ॥ १४ ॥

शिराय विधुरस्य मे विषयधर्मघोरातपैः
 पयोदनिययोदयप्रतिनिधिः किलेयं दशा ।
 नराधमुषि राधवे यदधुना मनः प्रीयते
 समस्तसुरमस्तकप्रणतिकर्मणि अलमणि ॥ १५ ॥

कटीघटितवल्कलं धनलसञ्जटामण्डलं
 करात्तशरकार्मुकं कमलपत्रमित्रेक्षणाम् ।
 तमालदलमेयकं धरणिङ्कन्यकाकामुकं
 तरङ्गितकृपारसं तरणिवंशदीपं भजे ॥ १६ ॥

अयोदितकुलकमं पुनरपृष्टजातिक्रियं
 नयानयविचारणाविधुरमस्तशङ्काकणाम् ।
 उपेयुषि विभीषणे ञटिति दत्तमस्याभयं
 मथेति समुदीरिता भगवतो गिरः पातु नः ॥ १७ ॥

कल्डाराम्भुजगन्धिमन्पवने भेलम्भुगालङ्कृते
 कूजत्कोडिलबालयूतगडने कूले सरय्याः शुभे ।
 पश्या-वेति शुङ्कं शुङ्कीति शिबुके गृह्णन् करेण प्रियां
 चित्ते भाति छि कोऽपि मे दशाशिरोमत्तेभकण्ठीरवः ॥ १८ ॥

कूजत्केडिनि चित्रकूटकटके गोदावरीमेदुरे
 प्रत्यग्रप्रसवस्य केसरतरोः प्रच्छायशीते तले ।
 कौशेयास्तरणे विदेडदुडितुः कुर्वाणामङ्गे शिरो
 नीलाम्भोदनिलं भजे रघुकुलप्राचीनभाग्यं प्रभुम् ॥ १९ ॥

त्रस्तप्रस्थितलंसयूथमभितो नृत्यन्मयूरप्रजं
 वल्मीकान्तरसंप्रविष्टभुजगं पङ्कतीभवय्यातकम् ।
 पुष्पयन्त्रीपसिलीन्प्रकेतकजनस्थानाटवीमेयुषा
 कालिम्ना मम केनचित् क्वचितं येतो विराधद्विषः ॥ २० ॥

संरम्भस्यभलितोत्तरीयमवनिन्यस्ताग्रपादाम्भुजा-
 वुधम्य श्वथनीवि पुष्पनिययं सङ्गृह्णी जानकीम् ।
 पश्यन् पञ्चवटीवने मुदुरपि प्रच्छन्न अेवान्तिके

उस्तोपात्तधनुश्शरः स्फुरति मे चित्ते रघुग्रामणीः ॥ २१ ॥

निर्वृत्ते भरदूषणत्रिशिरसामुन्मा(भू)लनादाडवे
 वैदेही परिषस्वजे सपदि यं भूर्ता जयश्रीरिव ।
 उन्मीलत्पुलकश्रमाम्भसि धनु-र्यस्तैकडस्ताम्बुजे
 तस्मिन् सस्मितवक्त्रयन्द्रमसि मे देवे मनो धावति ॥ २२ ॥

पायात् पर्णकुटीगतो धनघटासिक्तावनीसौरभ-
 द्वाशय्यापृतपुष्करद्विपकुले नीपप्रसूनाकुले ।
 केकाकण्ठशिभ्रिडताडवपदे भेलत्युरोमारुते
 नन्दन् प्रावृषि चित्रकूटकटके सीतासभो राघवः ॥ २३ ॥

अर्धावर्तितमन्त्रमर्धविरतस्वाध्यायमर्धोज्जित-
 ब्रह्मोपासनमर्धमुक्तडवनातिध्यादिसर्वङ्गियम् ।
 दृष्ट्वा पञ्चवटीशुषो यमृषयः सार्थं तपो मेनिरे
 कन्दर्पादपि सुन्दरं प्रजति मे काकुत्स्थमेनं मनः ॥ २४ ॥

यारुस्मेरमुभाम्बुजं यरशयोर्मञ्जुकवणान्नूपुरं
 यञ्चद्रत्नललन्तिकालिकलसत्कस्तूरिकाचित्रकम् ।
 कान्तव्याघ्रनभानुबन्धिकनकग्रीवेयकालङ्कृतं
 कौसल्याङ्गुलिभूषणं कुवलयश्यामं भजामः शिशुम् ॥ २५ ॥

दत्त्वा पार्श्वशुषो विदेउदुडितुश्चापं कराम्भोरुडे
 गुल्फुद्धनिवेशितस्किंगवनौ कुर्वन् समौ जानुनी ।
 दृष्ट्या कूषितया कराम्बुजयुगव्यासक्तमूलाञ्चलं
 पश्यन् भाणामृजुं न वेति लृदि मे वीरोऽयमारोडति ॥ २६ ॥

उन्मीलन्नवमञ्जरीपरिमलोदञ्चद्विरेङ्कारवै-
 रारण्ये तुलसीवने मुभरितेऽदृश्यं शुक्रश्यामले ।
 शम्बुलीनमधीरदृग्वलयया शम्बुद्वीतं बला-
 ज्ञानक्या सल चित्रकूटकटके देवं मनो ध्यायति ॥ २७ ॥

सीतादत्तकराम्बुजं पद्युगाम्बिभ्यन्मणीपादुङ्कं
 षषविक्षिविडारबल्यर्षपसृताभ्यार्षं घटोष्ठा गवा ।
 स्वामिन् देव जयेति पञ्जरशुकस्वानोत्वसत्तोरणं
 साडेताधिपतेरुषस्यवतु नः शय्यागृहान्निर्गमः ॥ २८ ॥

पाणौ मुष्टिगृहीतपन्नगलतापर्णोऽय्यये बिभ्रती
 वामे रत्नकरण्डकं तदपरे वीटीं विदेहात्मजाम् ।
 पश्यन् कूजति पार्श्वतः कलरवे दृष्ट्या तिरश्चीनया
 मन्दस्मेरमुष्णीं हृदि स्फुरति मे मञ्चाधिः प्रभुः ॥ २८ ॥

शैलान्मतोऽवतरति करिज्यास्वनैवार्य त्वं
 सौमित्रे मा भवतु यकिता जानकीति प्रखिण्वन् ।
 तज्जयाधोषं मृगपतिरवं व्याहरन् वेपिताङ्ग्या
 गाढाश्विष्टो जनकसुतया कौसलेयोऽवतान्नः ॥ ३० ॥

उंसी मन्दं यरति हरिणी वीक्षते लोललोलं
 रथं कूजत्ययमिड पिको राजते अर्द्धिणोऽसौ ।
 धत्याश्चर्याद्भनभुवि वधूं दर्शयन्तीं यद्वि त्वां
 पश्याभ्येतैरलमिति वदन् पातु नः कौसलेयः ॥ ३१ ॥

देव त्वां रघुवीर नीरदनभं सीतातटित्सङ्गतं
 कारुण्यामृतवर्षिणं कतिपये दृष्ट्वा मयूरा धव ।
 किं नृत्यन्ति न यातका धव परे किं वा न माधेन्त्यतः
 स्वामिन् पालय पालयेत्यडमपि कोशामि मण्डूकवत् ॥ ३२ ॥

भेलडेकिनि सञ्चरन् मृगशिशौ यूतस्फुरद्भ्रल्ले
 नीपन्थस्तनिषङ्गधन्वनि जनस्थानोऽजप्राङ्गाणे ।
 सीतां पुष्पसमित्कुशं हृतवतीं सम्भावयन्तं दृशा
 अद्भ्रस्वस्तिकमेणयर्माणि धनस्थायं भजेयं प्रभुम् ॥ ३३ ॥

संप्राप्तो मृगायां विधाय नलिनीपत्राहृतैरम्बुभिः
 संक्षाल्यांशुकपल्लवेन कुचयोः पादाब्जमुन्मार्जतीम् ।
 मृष्टा नेह मनश्शिलेति विसृतां रत्नाङ्गुलीयश्रियं
 वैदेहीं प्रति दर्शयन् हृदि कृतव्याजो विभुः पातु नः ॥ ३४ ॥

श्वथक्यभरात्रैतद्भूमौ निपातय सुन्दरी-
 त्युदितलसितं सप्रीडाया मडीदुहितुर्दृशन् ।
 वनतरुतले मल्लीपुष्पैः कृतं नवगर्भकं
 दिनकरदुलोत्तंसो देवोऽधिशोऽति मे मनः ॥ ३५ ॥

Footnote

१. गर्भकः = शिरोवृतपुष्पगुञ्जा

दलितदनुजाटोपे यापाधिरोपितसायके

मरतकमण्डिच्छायादायादद्यायिमडोभरे ।

प्रज्ञातजनताप्राणत्राणप्रवीणपराङ्गमे

स्फुरति पुरतोऽस्माकं सीतापतौ दुरितं कुतः ॥ ३६ ॥

अविदितनतऽलेशानीशानपास्य दिशामडो

सड परिडरत् कालीकेलीसभं मुरलीभृता ।

वनमृगपरीवारे वीरे वरेण्यधनुर्धरे

कुवलयदलश्यामे रामे कुतूडलि मे मनः ॥ ३७ ॥

स्फुटिकधवलाभेधश्यामे गृहीतमृगानलात्

धृतधनुरिषौ भूतेशानात् प्लवङ्गमसेविते ।

मतिरवतरत्यात्तव्याघ्राजिनाद्धृतवल्के

शिषरितनयानाथात् पृथ्वीसुतापरिणेतारि ॥ ३८ ॥

स्वच्छन्दं व्रजसुन्दरीजनविटाद्भ्रुकदारप्रते

लीलावेणुलसत्करात् त्रिभुवनत्राणाय यापस्पृशि ।

थोराङ्गुष्ठवधूजनात् परिणतो कीटादिमुक्तिप्रदे

व्यावृत्तं मम यादवाद्गुपतौ येतः स्वयं धावति ॥ ३९ ॥

कश्चिद्दालो मृत्तिकां भक्षयित्वा

कश्चिद्भृङ्गश्चूतमूले लुठित्वा ।

मां रक्षेयन्मास्तु तधन्ममास्ते

त्राता सीताकलिलोलो युवैकः ॥ ४० ॥

अभिमतकृलसिद्ध्यै ध्यातुमेकं सुराणां

अनुसरति मनो मे यावदाभङ्गमेकम् ।

अपडरति निरुन्धन्नन्तरा तावदेतत्

कपिकुलपरिवारः कश्चिदम्भोदनीलः ॥ ४१ ॥

क्षणायलितनिरुद्धस्वर्षादीकर्णभूषे

परिडृतमयकन्यापत्रलेभप्रसङ्गे ।

विरथितसुरसुभ्रुविभ्रमप्रातिभाव्ये

कुतुडितमतिभव्ये क्वापि कालिभि येतः ॥ ४२ ॥

क्यभरनिटिलभ्रुकर्णदृङ्गनासिकोष्ठ-

स्तनजघननितम्बं पश्यदन्त्याङ्गनानाम् ।
 मलिनयति मनश्चेन्मन्मथस्तावता किं
 विमलयितुमल्लव्यापावनोऽप्यस्ति वीरः ॥ ४३ ॥
 नवकुवलयदामश्यामलः कोमलाङ्ग्या
 विरचितमधुरश्रीरेकया विद्युतेव ।
 जलधर एव काले जृम्भमाणो मयूरं
 कुतुकयति मनो मे कोऽपि कोट्यङ्गलूषः ॥ ४४ ॥
 मनसि मम समिन्धे पुण्यभाजामवेक्ष्यः
 कपिसदसि मुनीनां येतसास्वादनीयः ।
 जनकनृपतिकन्यासस्पृहालिङ्गनार्ढः
 श्रुतियुवतिकर्ष्याः कोऽपि सौरभ्यसारः ॥ ४५ ॥
 कुवलयदलनीलः कोऽपि रक्षोवधूनां
 कुयगिरिषु निपातं वाष्पवृष्टेर्विधाता ।
 निम्बिलभुवनयेतोर्ध्वनिर्गुणैः कलेतुः
 शमयति मम तापं शार्ङ्गवानम्बुवाहः ॥ ४६ ॥
 निगमशिभरिशङ्खान्त्रित्यमागत्य ज्वल-
 न्मुनिजनदृष्टेः मोहसारङ्गमुक्ते ।
 दशवदनगजेन्द्रे दर्शिताघातलीलो
 वशयति रघुसिंहो मानसं नः प्रसन्नः ॥ ४७ ॥
 करयोः शरकार्मुकाभिरामं
 पद्योरश्मविवेककृमरागम् ।
 कलितेषुधिमंसयोः प्रभुं तं
 करुणापूर्वमपाङ्गयोरुपासे ॥ ४८ ॥
 अवलम्ब्य शरासमद्रिसारं
 गुणामाङ्घ्र्य धनध्वनिं विमुञ्चन् ।
 विशिभान्छितेषु रुक्मपुङ्गवान्
 विहस्त्याडवसीम्नि वीररामः ॥ ४९ ॥
 यरमाङ्गनिबद्धयारुतूलां
 सुरमाङ्गल्यधुरीणव्यापभाषाम् ।
 अलिनीलमुपैति मानसं मे

नलिनीनायकवशभागधेयम् ॥ ५० ॥

दृशि कारुणिकः करे धनुष्मान्

कुशिकापत्यमभस्य रक्षिता यः ।

रञ्जनीयरतूलयाडवातो

भञ्जनीयो मम सोऽयमेक एव ॥ ५१ ॥

नवनीरदनीलमात्तयापं

भवनीडाररविं शृणोति लोकः ।

अवनीतनयासभं जगत्या

स्तवनीयं मम दैवमेकमेव ॥ ५२ ॥

भरिता दयया दृशोः सुराणां

परितापक्षतये गृहीतयापा ।

दुरितानि धुनोतु कापि वीला-

ञ्छुरिता भूमिसुताकुयाङ्गरागैः ॥ ५३ ॥

सुरथारणसिद्धबद्धसेवः

शरथापाभरणो नवाम्बुदश्रीः ।

अडिमांशुकुलाण्विन्दुरेकी

मडिमान्तःकरणे ममाविरस्तु ॥ ५४ ॥

धनुषा सड सायकं दधाने

जनुषा भूषितयाडरश्मिवंशे ।

कुथनभ्रमडीसुतानुरक्ते

कवथन न्यस्तमिदं मडिम्नि येतः ॥ ५५ ॥

भयकम्पितसागरप्रशस्ते

मयकन्यातनुमाडनासडिषणौ ।

नवगारुडरत्नभासुरे स्या-

दवगाढे दृढयं क्वचित् प्रभौ मे ॥ ५६ ॥

निजनामरसज्ञानीलकण्ठं

भञ्जनाय प्लवगावृतोपकण्ठम् ।

अलयन्त्रितसिन्धुमन्तरेकं

कलयन्नन्यमुपासितुं यते कम् ॥ ५७ ॥

विऒटलुऒुटीन् विलोऒतेऒरीन्
 विशिषान् मुञ्चति विऒडान् बिभर्ति ।
 अनुलिम्पति शोषितैर्धरित्रीं
 रणरङ्गे रघुपुङ्गवः समिन्धे (?) ॥ ५ॢ ॥

स्मयमानमुष्नेऒुरिन्ऒनील-
 धुतिरम्भोजदलेक्षणो धनुष्मान् ।
 तरलीऒृतजानकीदृगन्त-
 स्तरुणः कश्चन मे मनो धिनोति(धुनोति) ॥ ५ॢ ॥

दलदुत्पलदामऒोमलाङ्गी
 दशऒण्डायुरपायऒालभङ्गी ।
 मनसे मम रोयतेऒभिऒुपा
 करुणा काश्चिदुपात्तबाणयापा ॥ ॢ० ॥

मौलौ निधेऒि मऒुटं त्यज ऒर्दिगर्दं
 बाणं गृहाण धनुषा सऒ मुञ्च वेणुम् ।
 शाषामृगैर्विऒर सन्त्यज गोपऒालान्
 रामो यदूऒ्ऒऒ भव त्वमथाश्रये त्वाम् ॥ ॢ१ ॥

ऒृषणैऒसूतरथऒेतनभूतदूत
 आनूरुसारथिरथात्मजमिऒ्रभूतः ।
 पाणीश ? ? रथस्य शरासभूतः
 कश्चिन्मनो ऒरति कार्मुऒभूषणो मे ॥ ॢ२ ॥

दृष्यदृशाननऒलत्रऒहोरगर्भ-
 विभ्रंशविभ्रमपरिऒुटसाऒसेन ।
 धाएटा विलुण्ठयतु नः कलुषं रवेण
 ऒोदण्डऒोदिघटिता कुलदेवतायाः ॥ ॢ३ ॥

देवद्विषां विजयदेऒभृतां शरण्यं
 कारुण्यभूषितऒटाक्षमुदग्रथापम् ।
 टऒुऒुटन्मरतऒोपलरत्ननील-
 धाम स्मरामि धरणीतनयासऒायम् ॥ ॢॣ ॥

आस्ते ऒृतान्त ःति पापिषु दण्डधारी-
 त्याऒण्यते मुऒुरवामपरम्पराभ्यः ।

रक्षिष्यतीति रघुनन्दनमेव साक्षा-

द्विश्वस्य डेवलमडं न विशिङ्कियामि ॥ ६५ ॥

तिष्ठन्तु दारुणतरा निरयाः सडसं

तिष्ठन्तु धोरथरिता यमडिङ्कुरा वा ।

पापात्मनोऽपि नियतं परिपालनाय

कोऽपि पाण्डित्ये कोऽपि ममास्ति नाथः ॥ ६६ ॥

लीलोपात्तबलिप्रसूनमुकुलाः स्निग्धेन सौमित्रिणा

वैदेडीकरपल्लवात्तकलशीधाराभ्रुसंवर्धिताः ।

दृष्टा वत्सलया दृशा रघुपतेः पुत्रा एव प्रत्यडं

प्रायः पञ्चवटीकुटीरतरवः प्रीणन्ति मे मानसम् ॥ ६७ ॥

सौवर्णमवसङ्गिकामधिवसन् पार्श्वस्थपृथ्वीसुता

डस्ताभ्रोजयुगङ्गमप्रसृतया जातिस्रजा दीर्घया ।

पाण्डित्यामपि वेष्टयन् क्यभरं मौल्येकपार्श्वो यितं

देवो मे वृष्टि भाति दत्तनयनो दृश्ये तदेकस्तने ॥ ६८ ॥

स्वप्रदृष्टं श्लोकान्तरं-

यापसंछितशरं यरमाङ्गे

भङ्गतूणामुपनीविकृपाणाम् ।

वञ्चनामृगवधाय वनान्ते

सञ्चरन्तमिममन्तरुपासे ॥ ६९ ॥

कोणपाधिपकदर्थितामरी-

काङ्क्षितप्रणयिभाणकार्मुकम् ।

कञ्चन श्रुतिकरणमौक्तिकं

कालिमानमवलोक्यामडे ॥ ७० ॥

जानकीस्तनतटैकपालिका-

जातकुङ्कुमविभागपिञ्जरः ।

दृश्यते वृष्टि दयाधुरन्धरः

कोऽपि कोसलकुलीनकुञ्जरः ॥ ७१ ॥

मामके वृष्टि मडीकुमारिका

कामकेलिकुतुकी नृपात्मजः ।

? ? पदमस्त्रबन्धुरो

नूतनोद्यपयोदसुन्दरः ॥ ७२ ॥

यन्द्रशेष्परशरासनच्छिद्य

यातुरीयराकरविन्द्या ।

स्वीकृतं मम सुरानुकूलया

? ? अनीलया ॥ ७३ ॥

कौशापालिकद्वलीविषाणिना

भाषयापपरिकर्मपाणिना ।

यष्टिकारमणयापभण्डने

पण्डितेन मम मण्डितं मनः ॥ ७४ ॥

तुन्नकीर्णकुटिलक्षपाथरे

कृत्रिमेतरगिरामगोथरे ।

धावते छि कुलदेवतेति मे

चित्तमेवमिदमुत्तमे नृणाम् ॥ ७५ ॥

कालिकानिभरुचिः कनीयसा

कान्तया य सल कल्पितासिका ।

कार्मुकाशुगलसत्कराम्भुजा

कायिदस्ति करुणा गतिर्मम ॥ ७६ ॥

मामके मनसि धान्यमालिनी-

भूषणासलभुजोष्मशालिनी ।

सा यकास्ति शरयापधारिणी

भालुमालिकुलभाग्यधारिणी ॥ ७७ ॥

याति तेजसि मनः सनातने

दूतभूषितकिरीटिकेतने ।

यामिनीयरथमूभयङ्कुरे

जानकीनयनकेलिकिङ्कुरे ॥ ७८ ॥

यङ्गमानुकृतगन्धसिन्धुरा

सिन्धुराजकृतसेतुबन्धना ।

वासनाधृतशरासनाशुगा

मेयका मनसि मे यकास्ति सा ॥ ७९ ॥

वानरक्षपितराक्षसप्रजं

दीनरक्षाणवियक्षाणं प्रभुम् ।

श्रीमदग्र्यशरयापमेति मे

जामदग्न्यमदनिग्रहं मनः ॥ ८० ॥

कण्ठेकालशरासभाएऽनयाणं कल्याणनानागुणं

कारुण्याभरणं परान्तकराणं कञ्जामिरामेक्षायाम् ।

पाणिद्वन्द्वगृहीतभाषाधनुषं पाथोदनीलत्विषं

पौलस्त्यासुमुषं भजामि पुरुषं पार्श्वे वधूटीशुषम् ॥ ८१ ॥

कुवलयदलनीलश्रीभृतां भूकुमारी-

कुचकलशविराजत्कुङ्कुमैरङ्कितानाम् ।

दशभुजभुजतेजोदर्पतूलानिलानां

दशरथसुकृतानां दासभावं भजामः ॥ ८२ ॥

करधृतशरयापः कान्तिमत्पङ्कजाक्षो

निहितशरधिरसे नीरदस्निग्धनीलः ।

वनमृगपरिवारो वन्दनीयो मुनीनां

मद्यति हृद्यं मे मैथिलीप्राणनाथः ॥ ८३ ॥

मधवद्वुपलनीले माएऽलीकृत्य थापं

मुदुरभिमिदशकण्ठं मुग्ध्यतीषुप्रपञ्चम् ।

रणधरणिारजोभिर्धूसरे वासरेश-

प्रभवकुलभवानामुत्तमे चित्तमेति ॥ ८४ ॥

शुभगुणकलकण्ठस्तोममाकन्दशाभा-

नियमिनिवड्येतोनीलकण्ठाभरेषा ।

दशवदनवधूटीयङ्कवाकीत्रियामा

जनयति कुतुकं मे जानकीप्रेमसीमा ॥ ८५ ॥

तारुण्यदर्पतरवीकृतगोपकन्या

दृष्टिप्रियं तव यदस्ति वपुस्तदास्ताम् ।

काकुत्स्थवीर कमलानयनाभिरामं

गात्रं त्विदं तव करोति मुदं मदन्तः ॥ ८६ ॥

कल्याणभावलतु दाशरथेः कटाक्षः

शाभामृगे शतमभादपि सानुकम्पः ।

आभाति भूमितनयाधरभिम्बलोभ-

सम्पातसङ्कमितवाक्ष एवारुणो यः ॥ ८७ ॥

(रामं सुन्दरतया मडालक्ष्मीश्वकमे षति पुराणे कथानुसन्धेया ।)

स कश्चन गिरीन्द्रजासाभशारासनप्रश्चको

मनो हरति मामकं मरतकोपलश्यामलः ।

धनुश्शरलसत्करो धरणिङ्कन्यकाप्रेमभू-

र्धनञ्जयरथध्वजाभरणाभूतदूतः प्रभुः ॥ ८८ ॥

धन्या वयं धरणिङ्कन्यक्या सनाथे

नाथे स्थिते जगति नः परिपालनाय ।

यशशीलितो यतिभिरात्मनि निष्कलङ्के

लङ्केश्वरं लवितुमाप मनुष्यरूपम् ॥ ८९ ॥

दीनानुकम्पि द्विवसेश्वरवंशरत्नं

कर्तृव्यपेतवयसां कथमप्युपेयम् ।

तापिञ्छनीलरुचि तामरसायताक्षं

यापोज्ज्वलं किमपि वस्तु ममाविरस्तु ॥ ९० ॥

आबद्धतूणामंसे करकमलद्वन्द्वधृतधनुर्बाणम् ।

पश्यामि हृदयकमले रामं दूर्वादलश्याम(ल)म् ॥ ९१ ॥

मज्जति मनो मदीयं क्वचिदपि दलितेन्द्रमणिनीले ।

मडिमनि मडीकुमारीकुयकुज्मलकुङ्कुमाङ्कितोरस्के ॥ ९२ ॥

जगदधुलरप्रशांसे जनकसुतावलयपदविलसदंसे ।

निगमान्तनलिनडंसे रमते मम हृदयं रविकुलवतंसे ॥ ९३ ॥

सरसधनसारमेदुरयन्तननिष्यन्तशीतलालोकम् ।

कमपि दलितमयकन्यामङ्गलमालिङ्गति मनो मे ॥ ९४ ॥

विकयेन्दीवरनीलं विद्वेडतनयाकुयस्तबकलोलम् ।

निगमान्तसुधानिलयं माधुर्यं पिबति मामकं हृदयम् ॥ ९५ ॥

गिरिशधनुस्तरुकशिणं गलितभृगुप्रवरगर्वसर्वस्वम् ।

कलयामि कमपि वीरं कृत्तकबन्धं कृताम्भुनिधिबन्धम् ॥ ९६ ॥

कुशिकसुतकुतुकदायी कुवलयदलनीलकोमलशरीरः ।

कोसलकुलतिलको मे कोऽपि गतिः कोविदारथकेतुः ॥ ९७ ॥

कुवलयदामसरुपं कुण्डितदशकण्ठनिरुपमाटोपम् ।
करतलगुह्रीतथापं कलये तद्धाम पामरदुरापम् ॥ ८८ ॥
दलितेन्दीवररुपे दर्शितदशकण्ठयौवतविलापे ।
धृतशरयापकलापे दीव्यति लृद्यं द्रिणीपकुलदीपे ॥ ८९ ॥
निगमान्तवनकुरङ्गे निर्मलमुच्यन्तरङ्गनटरङ्गे ।
रुशितुलितरवितुरङ्गे क्वचन रमे रघुकुलार्णवतरङ्गे ॥ १०० ॥
इति श्रीरामकर्णामृतं सम्पूर्णम् ।

Proofread by Aruna Narayanan

——
Shri Ramakarnamritam 2

pdf was typeset on September 12, 2020

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

